

[Gudme.]

fængsling, hvis vi skal kunne opklare forbrydelser.

Det var overraskelsen, men så var der jo glæden, og det var alene hos justitsministeren, jeg fandt den. Det var nemlig en fordomsfri vilje til at forhandle og også alvorlig tvivl, om vi alligevel ikke skulle lytte til anklagemyndighedens og kriminalpolitiets folk på dette område og indføje bestemmelsen efter nærmere overvejelse. Vi tager overvejsen, vi tager diskussionen, også om det grundlovsmæssige. Jeg håber også, at udgangen bliver, at vi tager bestemmelsen om fængsling i 7 dage ved pågribelse på forsk gerning.

Ebba Strange (SF):

Det er justitsministerens svar, der kalder mig herop. Jeg nævned Christianiasagen, og jeg skylder at gøre justitsministeren opmærksom på, at det ikke var i forbindelse med § 745, stk. 4, som omhandler hensynet til fremmede magter eller til statens sikkerhed. Det var med henblik på § 733, det foreslåede stk. 2, som siger, at retten ved kendelse kan nægte at beskikke den advokat, som sigtede ønsker til forsvarer, hvis hans medvirken på grund af hensynet til sagens behørig fremme eller opklaring ikke kan anses for forsvarlig. Det er altså noget, vi kommer til at drøfte vældig meget, for nu sagde justitsministeren – og jeg lyttede meget intenst til, hvad justitsministeren sagde – at når vi giver forsvareren lejlighed til at deltage så langt ind i efterforskningsarbejdet, som der ligger mulighed for her, hvad jeg naturligvis er meget tilfreds med, fordi jeg generelt mener, at vi trænger til en styrkelse af forsvarrets stilling, så kan det blive nødvendigt, at han – sådan må jeg forstå det – har så meget indsigt i de bagvedliggende ting, altså det, der er kommet frem under opklaringen, at han – jeg ved ikke rigtig, hvad det er – kan misbruge sin forsvarerstilling. Jeg savner nogle eksempler på disse ting, for selv om jeg lyttede meget, blev det ikke klart for mig, hvad det faktisk var, der skulle være i vejen med en advokat, for at man kunne fratage ham hans beskikkelse. Det kan være, jeg ikke kan få dem nu, men så vil jeg gerne have nogle eksempler på det, når vi når til behandlingen af det i udvalget. Det var altså ikke i forbindelse med statens sikkerhed, jeg nævned Christiania.

Så vil jeg godt lige sige noget i forbindelse med min bemærkning om, at jeg opfattede det

som en forringelse af retssikkerheden. Jeg kan godt læse, at man i paragrafferne har forsøgt netop at forstærke forsvarrets stilling, og det hilser jeg selvfølgelig med glæde. Men så kommer § 748 med en vældig mængde forbehold bl. a. over for, hvornår forsvareren kan videregive de oplysninger, han er kommet i besiddelse af, til den sigtede. Jeg skal bare nævne et par stykker af forbeholdene.

Der står: »Sigtede underrettes så vidt muligt om alle retsmøder . . .«, og der står: »Forsvareren må kun med rettens samtykke videregive oplysninger, han har modtaget i retsmødet« og endvidere: »Retten kan på begæring bestemme, at der ikke skal gives sigtede underretning om et retsmødes afholdelse . . .«. Det er disse bestemmelser, som er en indskrænkning i den sigtedes muligheder, jeg er betænkelig ved, og det var derfor, jeg brugte så stærkt et udtryk som, at jeg betragtede det som et angreb på retssikkerheden. Men jeg glæder mig til at få et opklarende udvalgsarbejde, så vi kan få at vide, hvad der ligger i disse lidt uldne ord, som er brugt i denne forbindelse.

Poul H. Møller (KrF):

Blot til hr. Ejler Koch, som ville forsøge at lette mig for mine bekymringer med hensyn til følgerne af den liberalisering, der har fundet sted inden for kriminalpolitikken. Det lykkedes ikke for hr. Ejler Koch, for jeg har virkelig store bekymringer, og det er jeg ikke alene om. Vi kan bare se på de protester, som stadig indløber fra f. eks. fængselspersonalet, protester mod, at de indsatte tager tøjlerne i egen hånd og laver uro, opstand og ødelæggelser osv.: det er jo en af følgerne af den liberalisering, som er foregået også inden for dette område. Dette med, at kriminaliteten skulle være faldende på grund af denne liberalisering, tillader jeg mig at tvivle i hvert fald en del på, for når man ser de gode forhold, de indsatte har – mange af dem erkender jo, at bortset fra, at de ikke har friheden, i hvert tilfælde ikke den fulde frihed, så har de dog en del frihed, og de har forhold at leve under, som mange af dem aldrig har haft uden for fængslerne – så må det erkendes, at det i hvert fald ikke er noget, der skræmmer dem, heller ikke den fine behandling, de har fået hos kriminalpolitiet.

Det er rigtigt, at der heller ikke er så mange indsatte, men det kunne jo også skyldes, at det er meget nemmere at gå fra fængslerne i dag, end det har været nogen sinde før.